

2. Druhý žalobný dôvod — subsidiárny — je založený na námietke protiprávnosti na základe článku 277 ZFEÚ, ktorej účelom je, aby Všeobecný súd konštatoval neuplatniteľnosť článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia z dôvodu porušenia článku 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59/EÚ⁽²⁾

— V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ články 12 a 14 delegovaného nariadenia musia byť vykladané tak, že schéma inštitucionálneho zabezpečenia vytvorená v roku 2018 nemusí byť uznaná na účely príspevku *ex ante* do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií na rok 2019, uvedené články delegovaného nariadenia porušujú článok 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59/EÚ, keďže nespĺňajú podmienky na prenesenie právomocí na Komisiu spočívajúce v tom, že príspevky do fondu sú upravené podľa profilu rizikovosti prispievateľa a že príspevky do fondu musia zohľadniť účasť v schéme inštitucionálneho zabezpečenia.

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v EÚ L 233, 2016, s. 1).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. ES L 173, 2014, s. 190).

Žaloba podaná 12. júla 2019 — Corneli/ECB

(Vec T-501/19)

(2019/C 312/31)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francesca Corneli (Velletri, Taliansko) (v zastúpení: F. Ferraro, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Výkonnej rady ECB, prot. L/LDG/19/182 z 29. mája 2019 o odmietnutí sprístupniť rozhodnutie ECB, ktorým sa uložila mimoriadna správa nad spoločnosťou Banca Carige SpA so sídlom v Janove (Taliansko), ako aj príslušnú dokumentáciu, a aby uložil žalovanej povinnosť sprístupniť a predložiť súdu uvedené rozhodnutie a všetky potrebné, prípravné, súvisiace a následné akty,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha, aby sa zrušilo rozhodnutie Výkonnej rady ECB, prot. L/LDG/19/182 z 29. mája 2019 o odmietnutí sprístupniť rozhodnutie ECB, ktorým sa uložila mimoriadna správa nad spoločnosťou Banca Carige SpA so sídlom v Janove (Taliansko), ako aj príslušnú dokumentáciu, a aby uložila žalovanej povinnosť sprístupniť a predložiť súdu uvedené rozhodnutie a všetky potrebné, prípravné, súvisiace a následné akty.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 rozhodnutia ECB 2004/3 a na nesprávnom uplatnení výnimky týkajúcej sa dôvernosti informácií, ktoré sú ako také chránené právom Únie.
 - V tejto súvislosti je napadnuté rozhodnutie údajne nezákonné, pretože neuvádza konkrétne okolnosti, ktoré by označovali vyhradené časti sporného dokumentu, ich funkciu a účel v rámci ECB a riziká, ktoré by ich zverejnenie predstavovalo. Po vyvážení rôznych záujmov konkrétny záujem sporiteľov na ochrane ich akcionárskych podielov, ako aj na efektívnosti a transparentnosti správy spoločnosti údajne musí prevládať nad všeobecnou a neodôvodnenou potrebou chrániť postup dohľadu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nedostatočnosti odôvodnenia dôvernej povahy požadovaného dokumentu.
 - V tejto súvislosti sa tvrdí, že ECB vôbec neodôvodnila „dôvernú“ povahu sporného dokumentu, ale iba apodikticky tvrdí, že ochrana jej vlastných postupov dohľadu odôvodňuje odmietnutie prístupu.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 ods. 1 a článku 8 ods. 1 rozhodnutia ECB 2004/3 a o nedostatočnosti odôvodnenia.
 - Namieta sa závažné porušenie článku 7 ods. 1 a článku 8 ods. 1 rozhodnutia ECB 2004/3 a nedostatočnosť odôvodnenia, keďže neboli naplnené podmienky na uplatnenie všeobecnej domnienky dôvernosti a ECB nepristúpila ku konkrétnemu posúdeniu dokumentov, ktorých sprístupnenie sa požadovalo.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení základného práva na účinnú súdnu ochranu (článok 47 Charty základných práv Európskej únie), ako aj článku 7 ods. 3 a článku 8 ods. 2 rozhodnutia ECB 2004/3.
 - Žalobkyňa tvrdí, že ECB nemôže úplne znemožniť naplnenie záujmov osôb, ktorým je toto ustanovenie určené, vrátane akcionárov banky, ktorí majú podľa článku 47 Charty základných práv Únie právo na účinnú ochranu proti „zlomyseľnému“ výkonu verejnej moci. ECB tiež údajne porušila článok 7 ods. 3 a článok 8 ods. 2 rozhodnutia ECB 2004/3, pretože opakovane uvádzala mimoriadne vysoké pracovné zaťaženie bez toho, aby v tejto súvislosti poskytla akýkoľvek dôkaz, s cieľom predĺžiť lehotu na odpoveď na žiadosť o prístup žalobkyne o ďalších 20 dní.

Žaloba podaná 12. júla 2019 — Corneli/ECB

(Vec T-502/19)

(2019/C 312/32)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francesca Corneli (Velletri, Taliansko) (v zastúpení: M. Condinanzi, L. Boggio a F. Ferraro, advokáti)